

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نیاشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم ویر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Satire

طنز

دپلوم انجنیر خلیل الله معروفی
برلین، ۲۱ می ۲۰۱۰

اوغانستان خانی ننی ناتو

(افغانستان خانه ننه ناتو)

طنز

حضرت خواجه شمس الدین محمد "حافظ شیرازی" که رحمت حق بر روان پاکش باد، دقیقاً هفت قرن پیش از امروز دنیا را به "سرای دو در" تشبیه کرده، فرمود:

ازین سرای دو در، چون ضرورتست رحیل
رواق و طاق معیشت چه سر بلند و چه پست

یعنی وقتی هدف ازین "خانه دو دروازه" فقط "آمدن و رفتن" است، دیگر تفاوتی ندارد، که انسان در وفور معاش و تنعم بزید یا در تکدی و تنگدستی. البته هدف حافظ از گفتن این بیت این نبود، که:

« بگذار فقیر فقیر باشد و منعم، منعم. و بگذار که منعم آسیاب بی آب را بر فرق فقیر بچرخاند!!! »

هدف حافظ ازین بیت ابدأ اینطور نبود، ولو که خلق عالم آن را آنطور گرفتند، که گرفتند. ظالم جری تر شد و تا که در توان داشت، در فرق مظلوم کوفت. و مظلوم آنقدر صبور و از خود گذر گشت، که در پیش ظالم زبان خود را شور نداد و به اصطلاح زیبای کابلی "چُلُل" نکرد. حضرت حافظ این را هم حتی در همان وقت به قوت ولایت خود درک کرده بود، که در آخرالزمان و در قرن بیست و یکم، "قلب آسیا"، حکم "خانه بی در و بی دروازه" را پیدا میکند. خانه ای که گوئی مال بی صاحب است، که هر کس بیاید و هرکس برود و کس نگوید، که چرا آمدی و چرا رفتی؟؟؟ حافظ که کلام فنان داشت، موضوع "قلب آسیا" را اینطور فارمولبندی کرد:

هر که خواهد گو بیا و هر چه خواهد گو بگوی
کبر و نازِ حاجب و دربان درین درگاه نیست

یعنی چی؟ یعنی:

چون این "خانه" مال "بی صایب" است و حاجب و دربان و نگهبانی ندارد، پس هر "سگ و سگُر" و "للو و پنجو" حق دارد وارد آن بشود و هرچه دلش میخواد، میتواند بگوید!!!!

امروز ۲۱ می ۲۰۱۰ خبر سفر سه ساعته رئیس جمهور المان را نشر کردند، که گویا برای "آتش گرفتن" در مزار شریف پیاده شد و بعد از ملاقات عساکر خود، سوار طیاره شده و راهی المان گردید. همینکه این خبر را شنیدم، فوراً ب فکر همان بیت خواجه حافظ و آن "خانه بی در و دربان" افتیدم.

ما همه شاهدیم که دولتمداران ممالک "دوست و صد درصد دوست افغانستان" که بعض کسان - بشمول وفاداران پورتال "افغانستان آزاد - آزاد افغانستان" - ایشان را "اشغالگر" میدانند، فوقتاً فوقتاً سوار طیاره شده و از مستعمره خود - ببخشید از "کشور دوست جاناجانی" خود - دیدن میکنند.

کدام روز "نیکبخت" نیست که وزراء و وکلاء و رؤسای جمهور و سیاستیان و سیاستان دیگر - "ممالک متحابه ناتو" به دیدار سرزمین "زرخرد" - ببخشید "کشور نور چشم" - خود نائل نگردند!!!

مگر این همه "مهمانان صاحبخانه" از "غلام زرخرد"ی که برای "ملی خوردن" در "غلامخانه ارگ" نشسته است، حتی از روی زمانگی هم "صلا مشوری کوی"؟؟؟؟ بلی عزیزم:

اینان یگرنگ می آیند و میروند، بدون اینکه از "حاجب و دربان" حتی سؤالی هم بکنند!!!!!!!

کشور اشغالی و مستعمره مگر شاخ و دم دارد؟؟؟؟؟؟